

K O M U N I K A T

Wyd. Okr. Rady Konwentu Org. Niepodl.

Nr. 9. 30. stycznia 1945. P. Rok VII.

I. SPRAWY POLSKIE.

Rząd Polski złożył rządowi W. Brytanii i Stanom Zj. m. memoriał w sprawie stosunków polsko-sow. Memoriał omówił, czy podłoże sporu i jego stan obecny wysuwa propozycje zlikwidowania jego oparcia o przepisy prawa międzynarodowego.

Rząd proponuje aby administracja całej Polski objęta międzysojuszniczą komisją wojskową w porozumieniu z Rządem Pol. Głównym zadaniem komisji ma być przygotowanie i przeprowadzenie wyborów, które zadecydują o powołaniu przyszłego rządu. Do przeprowadzenia jednak wyborów uważa memoriał za konieczne zapewnienie następujących warunków:

- usunięcie z terytorium Polski wszelkich obcych wojsk z wyjątkiem sił podporządkowanych komisji wojskowej;
- powrót wszystkich Polaków zarówno wywiezionych do Niemiec jak i do Rosji, emigrantów wojennych i Wojsk Polskich walczących u boku Aliantów.

Rząd Polski żąda wreszcie, aby rządy sprzymierzone wywarły nacisk na rząd sow. w kierunku zaniechania terroru na ziemiach polskich, zaprzestania aresztowań, represji i wywózów.

Aresztowania przeprowadzane przez Sowiety na terenie Polski odzwierciedlały się głośnym echem wśród opinii zagranicznej i w prasie. Dziennik "Trybuna" stwierdza, że oskarżanie członków A.K. o współpracę z Niemcami jest tak samo zgodne z prawdą jak gdyby ktoś oskarżał o to samo armię angielską. Nie możemy obronić naszych przyjaciół z polskiego znaku A.K. - pisze dziennik - ale przynajmniej podnieśmy protest przeciw takim oskarżeniom. Inny dziennik podkreśla, że W. Brytania uznaje A.K. za sojuszników siły zbrojne i że jeńcy A.K. razem z brytyjskimi żołnierzami znajdują się w obozach na drodze posuwania się czerwonej armii. Ambasadorzy Rzplte. w Londynie Raczynski i Waszingtonie Cieschanowski złożyli protest Rządu przeciw likwidowaniu A.K. na terenie Polski.

Edycja amerykańska rozwija dalej energiczną działalność na rzecz Polski. Prezes dr. Romanek konferuje z ministrem Stettinsem, który wyraził ochotę odbycia dalszych rozmów. Po konferencji oświadczył dr. Romanek: "Narzeczenie Pol-

sce rządu komunistycznego jest sprzeczne z zasadami demokracji. Jest to usiłowanie pogwałcenia wolności. Nie wolno też odbierać Polsce terytorii zamieszkałego przez miliony Polaków inaczej grozi tu niedługo nowa wojna."

Sprawa polska była znówu tematem dyskusji Izby Lordów. Lord Addison z partii pracy domagał się utworzenia specjalnego organu międzynarodowego dla rozstrzygania spraw takich jak Polska, od których zależy pokój świata. Sir Hearn wyraził zaniepokojenie, ponieważ sprawy narodów zakatwia się jednostronnie bez zgody zainteresowanych. Decyzje to muszą być poddane rewizji na najbliższym zjeździe trz. i powinny być włączone do systemu umów europejskich. Lord Canborne określił za sprawą żywną nie jest to, jakie narody wyzwolone chcą sobie nadać formy rządów, ale to, czy będą rządzone przez instytucje gwarantujące im wolność. Jak długo nie ma wolności, nie ma trwałego pokoju. Najlepszą gwarancją jest urna wyborcza. Tę urnę i wolność dać narodom wyzwolonym, to nasze pierwsze zadanie wobec takich państw jak Jugosławia, Polska, Grecja. Wywiadcze dla "Assoc. Press" oświadczył de Gaulle, że Francja nie zmieni stosunku do Komitetu Lubel. mimo postępów armii spw. i mimo przeniesienia się tegoż Komitetu w charakterze tymczasowego rządu do Warszawy. Nie uznaje on tego rządu, w każdym razie nie teraz. Polska ma prawo powołać rząd... Jej odpowiadający na pytanie, czy byłoby to możliwe odpowiedział: "O ile wiem, Naród Polski nie miał okazji do wyrażenia swojej woli."

Komitet Lub. nie przeniósł się jednak do Warszawy, jak to wylnie podała agencja Reutersa. Mimo, że bardzo chcą tego bolszewicy w przekonaniu, że to podniosłoby powagę ich "kukły" w Warszawie nie ma możliwości zakwaterowania nawet najmniejszego. W ostatnich wiadomościach nieśzka w stolicy, w piwnicach zaledwie ponad 20 tys. ludzi, przeważnie starców. Obecnie projektują przeniesienie Komitetu do Łodzi, która jest zniszczona, a nawet rozbita przez Niemców, funkcjonuje tylko w ciemności i śmieszko. Łódź tylko jest równie wyludniona. Zostało tu zaledwie do 50 tys. Polaków. Reszta to na-

wiezieni i miejscowi volksdeutsche, których obecnie sadzą za druty ob-
zów. Również nie uciekają zupełnie
Kielce, Częstochowa i Płock. W Krakowie
spalili Niemcy niektóre fabryki, niasto
samo wyszło bez szkód. Wawel niekmięty.
W Krakowie Niemcy w ostatnich dniach
swej bytności zachowywali się popraw-
nie. Rozdali ludności zapasy z magazy-
nów i składów, rozpuszcili Baudinst, więź-
niów z Monttelpich, rozpuszcili obóz
pod Krakowem i Oświęcim. ciągu tygo-
dnia zapowiadali przez megafon opusz-
czenie Krakowa pozostawiając ludności
pozostania czy też wyjazdu na zachód.

II. SPRAWY NAJWAŻNIEJSZE.

Termin zwołania konferencji trzech
przybliży się. Świadczy o tym przygoto-
wania we wszystkich biorących udział
państwach. W Anglii dyskusja w parlamen-
cie obraca się k. konferencji i spraw
które na niej powinny być decydowane.
W St. Zjednocz. Roosevelt współpracuje
z specjalną komisją Kongresu, przygoto-
wującą zwołania na konferencję. Sta-
lin wezwał swych ambasadorów z Londynu
i Waszyngtonu dla zdania sprawozdań,
czego nie oczekiwano od partnerów.

Konferencja zapowiada się jako po-
ważne starcie interesów sowieckich i
anglosaskich. Oczekuje Stalina mimo o-
szacowania zwycięstw nad Niemcami
jest ogólnie biorąc osłabiona. Pokazał
on do czego dąży w Europie, a co w za-
danym razie nie może odpowiadać sojusz-
nikom. Odsunął się od niego dość wyra-
źnie de Gaulle. Osłabiona na również
sytuację w Azji. Oparcie drogi birmań-
skiej pozwoli na większe zapotrzebowanie
Chin, a Stalin już i tak się skarży, że
trzymają one większą armię na granicy
Sowietów niż tej jaką używają do wal-
ki z Japonią. Szerog ostatnich zwycięstw
nad Japonią mniejsza wartość dla
St. Zjednocz. ewentualnej pomocy sowiec-
kiej przeciw Japonii. Turcja zachowują-
ca neutralność trzyma na granicy Kau-
kazu silną armię, która wiąże znaczne
siły sowiec. Do tego wszystkiego opi-
nia społeczeństw zachodnich wybitnie
nieżyczliwa dla Sowietów.

Czy konferencja coś przyniesie w na-
szej sprawie? Spodziewamy, że tak. Posunie-
cie Rządu Pols. onowione wyżej daje go-
towe rozwiązanie dla aliantów drakli-
wej sytuacji, skuszenie i trudne do kry-
tyki sowiec. Propozycja Rządu Pol. po-
krywa się z wysuwaniem projektami ros-

wiązania sytuacji Anglii i w Sta-
nach Zjedn. Oczywiście, gdyby kapituła-
cja Niemiec była już wyraźna szanse
nasze na konferencji byłyby lepsze.
Ale być może, że alianti mają już w
ręce dostateczne dowody, iż ta kapitu-
lacja jest już bliska!

Na konferencji prasowej oświadczył
gen. de Gaulle, że Francja nie zakończy
wojny, dopóki jej armia nie osiągnie
na st. Renu dla bezpieczeństwa Fran-
cji i Europy. Czyli obieg westfalsko-
nadreński musi być traktowany łącz-
nie przy okupacji.

W Londynie otwarte zjazd międzyna-
rodowego biura pracy przy udziale
600-set delegatów. Min. bryt. Bevine
w przemówieniu oświadczył, że MBP roz-
szerzy po wojnie znacznie swą dzia-
łalność i zajmie poważne miejsce w
przyszłej organizacji pokojowego swia-
ta na zasadach Karty Atlantycznej.

Konflikt między królem Piotrem i
jugosł. premierem Subacizem trwa da-
lej. Subaciz mają poparcie W. Bryta-
nii nie chce podać się do dysmisji, a
król odrzuca punkt umowy z Tito mówią-
cy o regencji do czasu wypowiedzenia
się narodów Jugosławii ofornie przy-
szłego rządu. Min. Eden wypowiedział
się już, że porozumienie Subaciz-Ti-
to jest jedynym, jakie może aprobować
W. Brytania. Tito jest obecnie oficjal-
nym sekretarzem partii komunistycznej
Jugosławii.

III. SYTUACJA NA FRONTACH:

Wschód: Ardeny zostały już całko-
wie oczyszczone od wojsk niem. Nie
ma już ich w Belgii i Luksemburgu.
2-ka armia bryt. postępuje w Holandii
mimo zaciekłego oporu Niemców. Zdobyto
Geilenkirchen, przekroczono rzekę Roer.
Sprzymierzeni dochodzą do Roermond.
Natarcie rozwija się na pół-wsch. i
wschód od St. Vith gdzie zajęto szerog
miejscowości. Trwają pod ogniem arty-
lerii. Atak wojsk franc. na pół. od Stras-
burga zbliża się Koblenu. Zniszczone
w czasie odwrotu Niemców wiele sprzę-
tu i pojazdów mechanicznych.

POłudnie: Na całym włoskim fron-
cie jedynie walki patroli. W Budapesz-
cie walki trwają, na zachód od Buda-
pesztu Niemcy zaciekłe atakują wysku-
jając na terenie. Na skrajczyźnie opano-
wały oddziały sow. Równiawę, Toszyce,
Preszów, Jęszawę i Bardiów.

Wschód: W Kraśnach Wsch. wojska sow.

DEKLEKTANTY SIĘ OBRAZAJĄ.

W "Izwestiach" z 20. stycznia b.r. ukazał się pod tytułem: "List do Polaków" - artykuł podpisany przez akademików sowieckich. W artykule przywołano niepodawane ze względów zrozumiałych w radio wypowiedzi polityków angielskich o stosunku do Sowietów i ich postępowania. Przetłumaczony jest w dosłownym tłumaczeniu.

Konservatywny poseł Izby Gmin R. E. Bower na zebraniu w Solbury w dniu 10. stycznia powiedział: "Polska dzisiaj przechodzi niewyśłowione cierpienie. W 1939 r. napadły na nią Niemcy, a jednocześnie Sowiety wbiły jej nóż w plecy. Okupowano ją i zamieniono na pole bitwy. Potem nastąpiła niesłychana zdrada wobec Warszawy w sierpniu 1944 r. kiedy armie sowieckie stały u bramy Warszawy, a było moskiewskie dzień i noc wzywało żołnierzy polskiego ruchu podziemnego do powstania. A kiedy powstał Związek Sow. cynicznie porzucił ich na kasę losu. Byli zmuszeni kapitulować wobec Niemców po wielu tygodniach, przekraczających wszelkie bohaterstwo walki. A dzisiaj rząd polski ujawnia, że rząd bryt. ignoruje Go, a rząd sowiecki stworzywszy t.zw. Komitet Lubelski skłócający się z czarnymi, przestępcami i bandytami - nie uznaje Go".

Marsz. Stalin to zimny realista i jako dobry komunista uznaje całkowicie, że prawda, honor, jasność i t.d. są burżuazyjnymi przesadami, które powinny być wykorzystane tylko w tym wypadku, jeżeli skusa sprawię komunistycznej."

W grudniu u.r. członek Izby Gmin Graham w czasie obrad powiedział: "Zwracam uwagę rządowi, że nastąpiła teraz odpowiednia chwila dla poświadczenia naszemu wielkiemu sojusznikowi, Rosji, że powinna ona postępować z Polską, tak, jak ona na to zasługuje jako cywilizowany, chrześcijański i europejski naród, a nie jakby ona była małoznaczącym azjatyckim plemieniem Uzbeków czy Tadżyków".

Wreszcie najgłośniejsze powiedzenie sędziwego Lorda Alfreda Douglasa który określił wyzwolenie Polski, jako wydanie jej na rękę Sowietom i wezwał Churchilla, "aby nie wydawał Polski kwiślowatym rakiem".

Autorem artykułu pisał się na te określenia konserwatystów, których nazywają reakcjonistami /jeszcze trochę a nazwą ich agentami Hitlera/. "Powinniśmy z umiarem komentować, że to nie pierwszy i nie wyjątkowy wypadek niedelikatych i nieodpowiednich wycieczek niektórych członków konserwatystów przeciw Sowietom."

Tego rodzaju przemówienia członków partii konserwatywnej, która ze wszystkich bojącej partii angielskich największą okazywała skłonność do flirtu ze Sowietami i której organy jak n.p. "Times" niejedną gorzką pigułkę przygotowały nam do przełknięcia, są wysoce charakterystyczne. Ale jeszcze bardziej smacznym jest umieszczenie tych głosów na łamach prasy sowieckiej i reakcja na nie oficjalnej propagandy sowieckiej. Jako kontrargument odwołują się R. E. Bower w roli obrońcy wolności narodów jest zjawiskiem wysoce komycznym, gdyż on to właśnie jest zaciekłym bojownikiem utrzymania w więzach narodów w Indii. Ani z Bowerem, ani z Grahamem nikt nie będzie dyskutował o niezależności Polski czy Indii.

Widocznie zatem decydujące czynniki sowieckie uznały, iż granica użyteczności anglosaskiej, jeśli nie została już osiągnięta, to w każdym razie jest już niedaleka, a czyn w wyższym jeszcze stopniu od powyższych przemówień parlamentarzystów angielskich świadczyłoby ostatecznie przypominanie przez premiera Churchilla w Izbie Gmin, iż Anglia jest jedynym mocarstwem, które z własnej woli wypowiedziało wojnę Niemcom, w celu wypełnienia zobowiązań wobec Polski, przyczem premier podkreślił, iż dziś nie potrzebuje ukrywać, że we walce tej Brytania niejednokrotnie na wielu frontach znajdowała się w śmiertelnym niebezpieczeństwie..

Jako przeciwwagę nagodnienia polskiego Sowiety szantażują B. Brytanię sprawą Indii. Trąca się, iż cały sowiecki aparat propagandowy został nastro-

